

ת"פ 18430/02/13 - מדינת ישראל נגד מוסא גלאם

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 18430-02-13 מדינת ישראל נ' גלאם

בפני
בעניין: כבוד השופטת יפעת שיטרית
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוסא גלאם

הנאשם

גזר דין

מבוא:

1. כנגד הנאשם הוגש לבית משפט זה כתב אישום, בו יוחסו לו העבירות שעניינן, הצתה והיזק בזדון.

2. תחילה, כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

3. בדיון מיום 1/12/14, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, הנאשם יחזור בו מכפירתו, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע על פי הודאתו. כן הוסכם, כי בטרם ישמעו טיעוני הצדדים לעונש יתקבל תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם, אשר לא יהא בהמלצותיו כדי לחייב מי מן הצדדים וכי לאחר מכן, הצדדים יטענו באופן חופשי לעונש. עוד הוסכם, כי ב"כ הנאשם יהיה רשאי לטעון במסגרת טיעוניו לעונש, כי הנאשם היה כבול למיטתו בידיו וברגליו וכי הוא ביצע את המעשה לאור המצוקה אליה נקלע, כאשר המאשימה תהא רשאית לטעון באשר לכבילת הנאשם, כי האזיקים היו שבורים והצדדים יהיו רשאים להציג ראיות בהקשר זה. כן יהיה רשאי ב"כ הנאשם לטעון, כי הנאשם נקנס ושילם בעבור הנזק שנגרם בגין הצתת המזרן וכי המאשימה תבדוק סוגיה זו ותביא אף ראיות בעניין זה (הכל ביחד יקרא להלן: "**הסדר הטיעון**").

4. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשם חזר בו מכפירתו, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "**כתב האישום המתוקן**"). הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו בעבירות כדלקמן:

א. הצתה - עבירה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

עמוד 1

ב. היזק בזדון - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

5. כן הוריתי על הגשת תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם. תסקיר, כאמור, מונח בפניי.

6. בהחלטה שניתנה על ידי ביום 11/5/15 ולאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש, הוריתי על הגשת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם, זאת תוך שהודגש, כי אין בכך כדי ליצור ציפייה או לקבוע מסמרות לגופה של ענישה. חוות דעת, כאמור, מונחת בפני והיא חיובית.

עובדות כתב האישום המתוקן:

7. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי במועד הרלוונטי לאישום זה, היה הנאשם אסיר בבית הכלא "שיטה" (להלן: "הכלא") ושהה לבדו בתא מס' 4 באגף מס' 10 (להלן: "התא").

8. כך עולה, כי ביום 28.10.12, בשעה 17:00, או בסמוך לכך, הצית הנאשם מזרן שהיה מצוי בתאו באמצעות מצית וגרם לו ולתא נזק בערך כולל של 1,708 ₪.

טיעוני המאשימה לעונש:

9. במסגרת ראיותיה לעונש הגישה המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, אשר התקבל וסומן ת/1. כן הוגש פלט עבירות משמעת, אשר התקבל וסומן ת/2, סיכום נזק, אשר התקבל וסומן ת/3 וכן מזכרים באשר לסוגית האזיקים, אשר התקבלו במאוחד וסומנו ת/4.

10. במסגרת טיעוניה לעונש, הפנתה המאשימה לעבירות בהן הורשע הנאשם על פי הודאתו ולעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה. כך הדגישה המאשימה, כי עסקינן באירוע אשר התרחש ביום 28.10.12 וכן ציינה את הנזק שנגרם בעטיו בסך 1,708 ₪.

11. באשר לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, טענה המאשימה, כי הערכים החברתיים שנפגעו הם שלמות גוף האדם ורכושו. כך ציינה המאשימה, כי מקום בו העבירות בוצעו בין כותלי בית הסוהר, הרי שמטרתן הייתה לפגוע בתקינות השלטון, בסדר הציבורי ובשלטון החוק.

12. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הגישה המאשימה פסיקה רלוונטית והפנתה לרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה.

13. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי העבירות בוצעו במלואן ע"י הנאשם וכי הוא

האחראי הבלעדי להן. באשר לסיבות אשר הובילו את הנאשם לביצוע המעשה, ציינה המאשימה, כי כעולה מגרסת הנאשם, הוא ביצע את המעשה על רקע כעסו כלפי צוות בית הסוהר. בהקשר זה הדגישה המאשימה, כי אין בכעס זה או אחר, קשה ככל שיהיה, כדי להצדיק ביצוע מעשה כגון דא, הטומן בחובו פגיעה באחרים בבית הסוהר.

14. באשר לנזק שנגרם, הפנתה המאשימה לדו"ח הנזק, אשר התקבל וסומן ת/3. כך ציינה המאשימה, כי הנזק הסתכם בסך 1,708 ש"ח. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם, טענה המאשימה, כי עבירת ההצתה היא ייחודית באופן זה שאין אפשרות לצפות את תוצאותיה וכי יכול היה להיגרם נזק כבד יותר הן ברכוש והן בנפש. כן טענה המאשימה, כי הנאשם הבין את הפסול שבמעשהו ויכול היה להימנע ממנו. עוד טענה המאשימה, כי במעשה הנאשם אשר בוצע בין כותלי בית הסוהר, גלומה תעוזה המלמדת על מסוכנות הנאשם.

15. כך טענה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין שנת מאסר לבין 3 שנות מאסר, ובנוסף לכך, מאסר מותנה וחיוב הנאשם בתשלום קנס. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית.

16. כן טענה המאשימה, כי עסקינן בנאשם אשר הינו רצידיוויסט, אשר הרשעותיו הקודמות מלמדות אודות היותו אדם אלים אשר בעברו, בין היתר, גם עבירות רכוש וסמים וכי הנאשם ריצה בעבר 13 מאסרים בפועל, כאשר שניים מהם רוצו במעון פתוח, כשהיה קטין.

17. כך הפנתה המאשימה לתסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינו של הנאשם וציינה, כי שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והמליץ להשית על הנאשם ענישה מוחשית וקונקרטי, אשר תהווה גורם משמעותי עבורו מפני הישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד.

18. כך טענה המאשימה, כי על אף נסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר מקבלות את ביטוי בתסקיר שירות המבחן ועל אף המאסרים הרבים שריצה הנאשם בעבר, הרי שהנאשם לא עשה ניסיון אמיתי להיעזר בהליך טיפולי, בין אם במהלך מאסריו ובין אם מחוץ לכותלי הכלא.

19. כך הפנתה המאשימה להתרשמות שירות המבחן ולפיה, הנאשם מנסה להפחית מחומרת מעשיו כדי להראות שהוא אינו חווה היזקקות להליך טיפולי. באשר לטענת הנאשם ולפיה, בגין המעשה הוא ריצה חודשיים בצינוק, טענה המאשימה, כי אין כל אינדיקציה לטענה זו והפנתה בהקשר זה לפלט המשמעת, אשר התקבל וסומן ת/2. כן טענה המאשימה, כי טענה זו עומדת בניגוד לפקודת שב"ס.

20. באשר לצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, טענה המאשימה, כי בגין העבירות שביצע הנאשם יש להרחיקו מן החברה. כך טענה המאשימה, כי אומנם, הנאשם ביצע את המעשה בין כותלי בית הסוהר,

אך שם קיים פיקוח משמעותי יותר מאשר מחוץ לכותלי הכלא.

21. כך טענה המאשימה, כי לא נעלמה מעיניה הודאת הנאשם, אשר חסכה זמן שיפוטי יקר, אולם לחובת הנאשם עומדת מסוכנות גבוהה, עבר פלילי מכביד והמלצת שירות המבחן להשתת עונש מוחשי.

22. בנסיבות אלו, עותרת המאשימה לאימוץ מתחם העונש ההולם כפי הצעתה ולהשית על הנאשם עונש המצוי בתוך מתחם העונש ההולם שהציעה, כמו גם להשית על הנאשם עונשים נלווים בדמות מאסר מותנה וקנס.

23. בהשלמת טיעוניה לעונש, ביקשה המאשימה להדגיש את חומרת המעשה שביצע הנאשם, הסיכון הכרוך בהצתה בתוך מבנה סגור, עברו הפלילי של הנאשם ותסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו. כן עמדה המאשימה על הצורך בהרתעת הרבים במקרה דנן וטענה, כי עונש מאסר אשר ירוצה על דרך של עבודות שירות, איננו הולם את נסיבות המקרה דנן.

טיעוני הנאשם לעונש:

24. במסגרת ראיות הנאשם לעונש, הגיש ב"כ הנאשם את הודעתו של לירן טוויטו, אשר התקבלה וסומנה נ/1. כן הוגשו תמונות של המזרן שנשרף, אשר התקבלו במאחד וסומנו נ/2.

25. כך ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון ולפיו, הנאשם יהא רשאי לטעון, כי העבירות בוצעו על רקע היות הנאשם אזוק בידיו וברגליו למיטתו בעת האירוע וכי האירוע אירע כתוצאה מהמצוקה הנפשית בה היה שרוי הנאשם בעקבות כבילתו, כאמור.

26. כך טען ב"כ הנאשם, כי אין מחלוקת באשר לסוגיה האם היה הנאשם אזוק אם לא, אלא באשר לשאלה, האם בטרם ביצע העבירות הנאשם שבר את האזיקים. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם למזכרים אשר הוגשו במאחד וסומנו ת/4 וטען, כי באשר לסוגיה זו, ישנן מספר גרסאות ולפיכך, יש להעדיף את הגרסה המיטיבה עם הנאשם.

27. כן הפנה ב"כ הנאשם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין וטען, כי עסקינן באירוע אחד. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשם, כי בנסיבות העניין אין עסקינן במעשה אשר הינו פרי תכנון מוקדם.

28. כן הפנה ב"כ הנאשם להודעתו של לירן טוויטו, אשר התקבלה וסומנה נ/1. בהקשר זה טען ב"כ הנאשם, כי מהודעה זו עולה, כי בעת האירוע שהה הנאשם בצינוק. כך הביע ב"כ הנאשם את הסתייגותו באשר לפלט המשמעותי אשר הוגש מטעם המאשימה, והכל כפי המפורט בטיעוניו שם.

29. כן טען ב"כ הנאשם, כי מהודעתו של לירן טוויטו עולה, כי הנאשם שהה בצינוק כאשר הוא אזוק ברגליו ובידיו. בנסיבות אלו, כך לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם היה נתון בסכנה מידית ובמצוקה של ממש.
30. באשר לנזק שנגרם בפועל, הפנה ב"כ הנאשם לתמונות המזרן אשר התקבלו וסומנו נ/2 וטען, כי מבלי להקל ראש בחומרת המעשה, יש ליתן את הדעת לעובדה, כי הנאשם הצית את המזרן כאשר הוא שהה בתא לבדו ומשכך, הסיכון הטמון במעשה הנאשם הוא פחות מאשר לו היה הנאשם מבצע את המעשה בנוכחות אסירים, או סוהרים אחרים. כך טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם העמיד בסיכון מידי את עצמו בלבד.
31. באשר לסיבה אשר הביאה את הנאשם לביצוע המעשה, טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם היה נתון בלחץ נפשי שעה ששהה בצינוק, כשהוא כבול למיטתו. כך טען ב"כ הנאשם, כי מאחר והנאשם שהה בתוך צינוק, הרי שכבילתו למיטה לא הייתה מידתית. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לפקודת הנציבות, אשר התקבלה וסומנה נ/3.
32. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, הפנה ב"כ הנאשם למסמכים רפואיים אודות מצבו הרפואי של בנו של הנאשם, אשר התקבלו וסומנו נ/4. בהקשר זה ציין ב"כ הנאשם, כי לנאשם נסיבות חיים קשות, מצבו הכלכלי קשה, לנאשם 3 ילדים, הוא נכה, מקבל קצבה ורעייתו עקרת בית. בנסיבות אלו, טען ב"כ הנאשם, כי באם בית המשפט ישית על הנאשם עונש מאסר בפועל, כי אז תהא בכך פגיעה של ממש בנאשם ובמשפחתו.
33. כן ציין ב"כ הנאשם את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, שעה שהאירוע התרחש בחודש אוקטובר 2012 וכי הנאשם שוחרר מהכלא בחודש מרץ 2013. בהקשר זה טען ב"כ הנאשם, כי יש ליתן משקל לחלוף הזמן.
34. כן טען ב"כ הנאשם, כי תסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם איננו שלילי במהותו וכי בשל מצבו המשפחתי של הנאשם, הוא לא הביע נזקקות טיפולית.
35. באשר לעברו הפלילי של הנאשם, ציין ב"כ הנאשם, כי הרשעתו האחרונה היא משנת 2012 בגין עבירות סמים, אותן ביצע הנאשם בשנת 2011. כך ביקש ב"כ הנאשם להדגיש, כי לפני הרשעתו האחרונה, הורשע הנאשם בשנת 2009 בגין עבירות שביצע בשנת 2005. לדידו של ב"כ הנאשם, יש באלה כדי ללמד אודות שינוי שעובר הנאשם. בהקשר זה הוסיף וציין ב"כ הנאשם, כי מאז ששוחרר הנאשם מהכלא לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים, למעט פעם אחת בה זומן הנאשם לחקירה ושוחרר.
36. באשר לנסיבות שאפפו את בדיקת השתן הראשונה, כפי המפורט בתסקיר שירות המבחן, טען ב"כ

הנאשם, כי עסקינן באי הבנה וכי לאחר שבוע ימים, נתן הנאשם דגימת שתן, אשר נמצאה נקיה מסמים. לדידו של ב"כ הנאשם, גם בעובדה זו יש כדי להראות אודות שינוי בהתנהגות הנאשם.

37. כך טען ב"כ הנאשם, כי בנסיבות העניין יש להתחשב בנאשם וכי השתת עונש מאסר בפועל יפגע בנאשם ובמשפחתו. כך ביקש ב"כ הנאשם להדגיש, כי כבילת הנאשם למיטתו הייתה בלתי מידתית ועתר ליתן לעובדה זו משקל בעת גזירת הדין.

38. ב"כ הנאשם הסתייג ממתחם העונש ההולם אליו עתרה המאשימה ואבחן לקולא את נסיבות המקרה דן מהנסיבות נשוא הפסיקה אליה הפנתה המאשימה בטיעוניה.

39. מנגד, הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה. בנסיבות אלו, טען ב"כ הנאשם, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר, אשר ירוצו על דרך של עבודות שירות וכי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף הנמוך של המתחם, כפי הצעתו.

40. בנסיבות העניין, עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם מאסר מותנה ולחייבו בתשלום פיצוי. בהקשר זה הדגיש, כי הנאשם כבר נשפט במסגרת בית הסוהר בגין הצתת המזרן.

41. בהשלמת טיעונו לעונש חזר ב"כ הנאשם על טיעונו לעיל והדגיש, כי יש לערוך הבחנה בין מי המבצע עבירת הצתה מחוץ לכותלי בית הסוהר או בתוך כותלי בית הסוהר, לבין מי המבצע את העבירה בתוך כותלי בית הסוהר בשל מצוקה בה היה נתון באותו רגע.

42. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית ועתר להשית על הנאשם עונש הצופה פני עתיד. ב"כ הנאשם ציין, כי הנאשם משוחרר מבית הסוהר מזה כ - 3 שנים, כך שב והפנה לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם ולאמור בתסקיר שהוגש בעניינו. בהקשר זה הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם מבקש לשנות מדרכיו.

43. בנסיבות העניין, עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם ענישה הצופה פני עתיד. לחילופין, עתר ב"כ הנאשם, כי ככל ובית המשפט ישית על הנאשם עונש מאסר על דרך של עבודות שירות, כי אז תהא זו תקופה קצרה ככל הניתן.

44. בדבריו בפניי הביע הנאשם חרטה על המעשה והבטיח, כי לא יחזור על כך בעתיד.

תסקיר שירות המבחן:

45. כאמור, בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מאת שירות המבחן, הנושא תאריך 9.3.15.
46. מהתסקיר עולה, כי הנאשם בן 34 שנים, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאים 1 - 5 שנים. כך עולה, כי הנאשם אינו עובד וכי הוא מוכר במוסד לביטוח לאומי כנכה בשיעור של 40% בגין פציעה ברגלו. כן עולה, כי רעיית הנאשם בת 28 שנים, עקרת בית.
47. כן הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. כך תיאר הנאשם, כי לרוב אחיו מעורבות פלילית חוזרת וכי חלקם ריצו בעבר ומרצים כיום עונשי מאסר. עוד ציין הנאשם, כי אחד מאחיו סובל מהתמכרות לסמים. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן, כי גדל במשפחה שחוותה קשיים ומצוקות. הנאשם גדל והתחנך בכפר יאסיף וכעבור חמש שנות לימוד בכפר הוא נשלח לפנימייה, על רקע קשייה של אמו ומצוקות המשפחה. לדברי הנאשם, הוא התקשה להשתלב במסגרות הפנימיות, הרבה לברוח ונפלט. במקביל לכך, החלה מעורבותו של הנאשם בפלילים ושימוש בסמים שהלך וגבר, לרבות ריצוי עונשי מאסר. מדברי הנאשם עלה, כי הוא לא שולב בהליכים טיפוליים בתקופה זו.
48. כך הובאו נתונים אודות משפחתו הגרעינית של הנאשם. כך עולה, כי בנו הבכור של הנאשם נולד עם מום בלבו וכי מאז לידתו הוא עובר צנתורים חוזרים וניתוחים בלבו. כן עולה, כי לאחרונה הגישו בעניינו תביעה לנכות מהמוסד לביטוח לאומי.
49. רעיית הנאשם תיארה את הנאשם כאדם טוב ואב הדואג לילדיו. לדברי הרעיה, לאחר שנישאו, ריצה הנאשם שני עונשי מאסר ותיארה, כי ההתמודדות עם היעדרותו הייתה קשה בעיקר לילדיה. בפני שירות המבחן ביטאה רעיית הנאשם חשש משליחת הנאשם לריצוי עונש מאסר והדגישה את ניסיונותיהם לשקם את משפחתם. עוד ציינה רעיית הנאשם, כי היא אינה חווה את הנאשם כאדם אלים, או כאדם הסובל מבעיית התמכרות ולפיכך, היא אינה רואה כל צורך בשילובו בהליך טיפולי בשלב זה של חייו.
50. עוד עולה, כי עיון ברישום הפלילי הקודם של הנאשם מלמד, כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות רבות בפלילים, בעיקר בגין עבירות סמים ואליומות. הנאשם הסביר את כולן על רקע שימוש מתמשך בסמים. כך עולה, כי הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2012 בגין עבירות סמים בשלהן נידון הנאשם ל - 21 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נוספים. עוד עולה, כי בעת ריצוי המאסר, ביצע הנאשם את העבירות דן.
51. כך עולה, כי במהלך השנים ריצה הנאשם 13 עונשי מאסר, כאשר למאסרו הראשון הוא נשפט עוד

בהיותו נער. כן עולה, כי במהלך תקופות מאסריו, לא השתלב הנאשם בהליכי טיפול וגמילה.

52. כן סיפר הנאשם, כי מגיל 16 שנים הוא החל לצרוך סמים, תחילה צרך חשיש באופן מזדמן ובנסיבות חברתיות ובהמשך, גברה תדירות הסמים והוא החל להשתמש בסמים קשים. בנוסף, צרך הנאשם לאורך השנים גם אלכוהול. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן, כי במאסרו האחרון, בשנת 2012, הוא הפסיק באופן מוחלט את השימוש בסמים ולדבריו, הוא מצליח לשמור על ניקיון מסמים עד היום.

53. בהתייחסותו לביצוע העבירות, אישר הנאשם את עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה. הנאשם תיאר, כי בשונה ממאסרים קודמים בהם הוא היה מעורב בבעיות התנהגות ומשמעת, במסגרת מאסרו האחרון הוא חש מוערך על ידי הסוהרים וניתנו לו סמכויות ותפקידים שהסבו לו תחושות ערך ומשמעות. לדברי הנאשם, ברקע לביצוע העבירות הוא התערב בקטטה שהתנהלה באגף בו שהה ובניסיון להפריד ולמנוע פגיעה, הוא נתן מכה לאסיר שאחז בידו בסכין, במטרה שהסכין תישמט מידיו. לדברי הנאשם, על רקע התנהלות זו הוא נשלח לצינוק. הנאשם תיאר, כי הוא נאזק בידיו באופן שבחוויתו היה לא נוח ולא תקין. נוכח זאת, ציין הנאשם כי הוא החל לחוש ברע, ביקש מספר פעמים שישחררו אותו וכן ביקש שמיכה ולא נענה. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם חש פגוע ומושפל מיחס הסוהרים כלפיו, זאת בשונה מהיחס שחווה מהם קודם לכן. לדברי הנאשם, בשל תחושות אלו הוא איים מספר פעמים, כי אם לא ישוחרר, הוא יצית את המזרן ומשלא נענה, הוא פעל כמתואר בכתב האישום המתוקן. לדברי הנאשם, על רקע התנהלותו הוא נשפט בדין משמעתי במסגרת מאסרו לחודשיים בצינוק, שלילת קנטינה, שלילת חופשות ולקנס בשווי 250 ₪. בחוויית הנאשם הוא שילם מחיר כבד על מעשיו ומתקשה להבין ולקבל את התנהלות ההליך המשפטי הנוכחי כיום. לתפיסת הנאשם, הוא פעל מתחושות חוסר אונים ותסכול.

54. כך הדגיש הנאשם, כי כיום הוא מנסה לשקם את משפחתו וביטא חשש רב מריצוי עונש מאסר נוסף. עם זאת, הנאשם לא ביטא כיום כל צורך להיעזר בהליך טיפולי בתחום ההתמכרויות, או אלימות, במסגרת שירות המבחן.

55. כך עולה, כי הנאשם הופנה לבדיקת שתי בדיקות 16.2.15. הנאשם התייצב לבדיקה, אך במהלכה עלה חשד לזיופה והוא סירב לעריכת בדיקה נוספת. הנאשם שלל כל ניסיון לזיוף הבדיקה. הנאשם ערך בדיקה נוספת ביום 23.2.15, אשר בתוצאותיה לא נתגלו שרידי סם.

56. באשר להערכת הסיכון להישנות עבירות בעתיד והסיכוי לשיקום, ציין שירות המבחן, כי עסקין בנאשם אשר גדל בדינאמיקה משפחתית מורכבת, בצל אב מכור לסמים ובמצוקה כלכלית. מילדותו המוקדמת ולאורך חייו, התקשה הנאשם להשתלב במסגרות חינוכיות ותעסוקתיות, להפנים גבולות וסמכות ולגלות אחריות וציבות. על רקע זאת, חבר הנאשם מגיל צעיר לדמויות שוליות, החל במעורבותו בפלילים, לצד שימוש מתמשך בסמים ובאלכוהול וריצוי עונשי מאסר רבים. מדברי הנאשם עלה, כי במהלך השנים הוא לא ערך כל ניסיון להיעזר בהליך טיפולי, גם לא במסגרת מאסריו.

57. כך עולה, כי בהתייחסות הנאשם לביצוע העבירות דנן, ניכרו ניסיונותיו להפחית מחומרתן ולהשליך את האחריות על גורמים חיצוניים אחרים. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם פעל באופן אימפולסיבי, עת חש מופחת ומושפל נוכח אדם אחר ובניסיון להשיב לעצמו תחושות ערך, שליטה וכבוד. שירות המבחן אף התרשם, כי הנאשם ממוקד בעצמו ובמחירים אותם הוא שילם ומשלם נוכח ההליך המשפטי המתנהל כנגדו ומתקשה לבחון את חומרת התנהגותו, פוטנציאל הפגיעה שהיה טמון בה ודפוסי התנהגותו האלימים המושרשים. ממקום זה, הנאשם אינו חווה עצמו כמי שזקוק להליך טיפולי במטרה לפעול למען שינוי אורחות חייו.

58. נוכח כל האמור לעיל, שירות המבחן לא שלל סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד ולא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. שירות המבחן בא בהמלצה להטיל על הנאשם ענישה קונקרטית ומוחשית, אשר תהווה גורם מרתיע ומשמעותי מפני הישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד.

דין והכרעה:

59. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן אשר עניינו, הצתה והיזק בזדון. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשה שביצע הנאשם ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן, אשר פורטו בהרחבה לעיל ואשר מדברות הן בעד עצמן.

60. הכרעת הדין בעניינו של הנאשם ניתנה לאחר יום 10/7/12 ולפיכך, חל בעניינו תיקון 113 לחוק העונשין בדבר "הבניית שיקול הדעת השיפוטי". במסגרת תיקון 113 בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5/8/13).

61. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

ומן הכלל אל הפרט:

62. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי עסקין באירוע אחד, אשר במהלכו ביצע הנאשם את המעשה נשוא כתב האישום המתוקן ואת העבירות בהן הודה ועל פיהן הורשע. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי עסקין באירוע אחד בזיקה לדרישת הפסיקה בהקשר זה.

63. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מהעבירות אותן ביצע הנאשם הינם, שמירה על שלום הציבור ושלום רכושו. בתי המשפט שבו והדגישו את החומרה הכרוכה בעבירת ההצתה, שעה שפוטנציאל הסיכון והנזק העלולים לנבוע ממנה הינם חמורים ואינם נתונים לחיזוי. באשר לעבירת ההצתה בית המשפט העליון חזר וציין, כי עסקינן בעבירה **"שראשיתה ידוע, אולם כיצד תתפשט ומה יהיה היקף הנזק הכרוך בה, הוא עניין שלמצית, בדרך כלל, אין שליטה עליו"** (ראו בהקשר זה: ע"פ 3116/13 **קבלאן ואח' נ' מדינת ישראל ואח'**, [פורסם בנבו] מיום 15.10.13 וע"פ 2599/07 **קריין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.4.2007)).

64. באשר למידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, הרי שהנאשם עשה במעשיו כדי לפגוע באופן מוחשי וממשי בערכים חברתיים מוגנים אלו ומבלי לפגוע באמור לעיל נציין, כי הנאשם היה אסיר בבית הכלא והצית מזרן שהיה מצוי בתאו, זאת שעה שהוא שהה בתא לבדו. בנסיבות העניין, אין עסקינן במעשה המצוי ברף החמור של עבירת ההצתה, מבלי להקל בו ראש. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מפוטנציאל התפשטות האש לעבר מקומות נוספים בהם דרים אסירים אחרים ושוהים בני אדם נוספים.

65. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבתי המשפט שבו וציינו את החומרה הגלומה בעבירת ההצתה כפי שפירטנו לעיל והדגישו, כי יש צורך בהשתת ענישה מוחשית ומשמעותית בדמות מאסר בפועל במקרים כגון דא. כן ראה בהקשר זה ע"פ 1599/08 **מרדכי אריאל לוינשטיין ואח' נגד מדינת ישראל [2009]**. שם נאמר, בין היתר, כדלקמן:

"...לדידנו הצתה במקום שבו חיי אדם הוטלו או יכלו להיות מוטלים בכף מצדיקה ככלל מאסר של שנים ממושכות, על פי הכוונתו של המחוקק, וארכה המדויק של התקופה ייקבע בכל מקרה לגופו..."

יחד עם זאת, יצוינו דברי בית המשפט העליון (כב' השופטת חיות) אשר הובאו בע"פ 7139/13

טרפה צקול נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (להלן: **"עניין טרפה"**), שם נקבע, כדלקמן:

"8.. עיון בפסיקתו של בית משפט זה מגלה כי רף הענישה הנוהג בעבירות הצתה אינו אחיד והוא קשור בקשר ישיר לנסיבות המקרה ולנסיבותיו האישיות של הנאשם..."

66. בעניין טרפה אשר הובא לעיל עסקינן בערעור על חומרת העונש שגזר בית המשפט המחוזי על המערער לאחר שהרשיעו על פי הודאתו בעבירה של הצתה לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין ובעבירה של היזק בזדון. בית המשפט המחוזי הטיל על המערער עונש של עשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; שנים עשר חודשי מאסר על תנאי ותשלום פיצוי לבעל הנכס שהוצת בסך של 5,000 ש"ח. כמו כן הפעיל בית המשפט עונש מאסר מותנה בן שישה חודשים שהוטל על המערער בעבר

בקבעו, כי מחצית מתקופת העונש המותנה תרוצה במצטבר לעונש המאסר שהוטל במקרה דנן ומחציתו האחרת תרוצה בחופף. בסך הכול, נגזרו, אפוא, על המערער עשרים ושבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל. על-פי עובדות כתב האישום שבהן הודה, שכר המערער במועד הרלוונטי חדר בבית ברחוב שבזי ביבנה, בו מתגוררים דיירים נוספים. בצהרי יום 22.9.2012, הצית המערער את החדר באמצעות מצת וסדין ולאחר מכן ברח מן החדר. כתוצאה ממעשיו נשרפו כליל החדר, גג הרעפים וארגז רוח המצוי על גג הבית. כמו כן, נגרמו נזקי פיח לבית ונשרפו בגדים וחפצים נוספים השייכים לאחד הדיירים. בית המשפט העליון קיבל את הערעור וקבע, כי מתחם העונש ההולם הוא נמוך מזה שקבע בית המשפט קמא ונע בין שנת מאסר אחת לבין שלוש שנות מאסר. כך קבע, כי עונש המאסר בפועל שיוטל על המערער בגין העבירות שבהן הורשע יופחת ויעמוד על 18 חודשי מאסר והותיר על כנה את הפעלת המאסר המותנה כך ששלושה חודשים מתוכו ירוצו במצטבר לעונש הנוכחי ושלושה חודשים ירוצו בחופף לו. עונשו הכולל של המערער הועמד, אפוא, על 21 חודשי מאסר בפועל. העניין שבפנינו, כך לדידי, הינו קל באופן משמעותי, מבלי להקל בו ראש, מעניינו של טרפה אשר פורט לעיל שכן בעניינו, הנזק שנגרם הינו פחות באופן משמעותי וכן, בעניינו אין תלוי ועומד כנגד הנאשם עונש מאסר מותנה, זאת בשונה, כאמור, מעניינו של טרפה.

67. כן ראה ת"פ 3034/04 **מדינת ישראל נ' דוד דרעי** (פורסם בנבו). שם, הורשע הנאשם על סמך הודייתו בעבירה שעניינה הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין. ביום 19.05.03, עת היה הנאשם עצור בבית המעצר "קישון", הצית הנאשם מזרן ושמיכה בתא מעצר, בו שהה ביחד עם עצור נוסף. כתוצאה מההצתה נגרם נזק כבד לתא המעצר וכן נפגעו מספר סוהרים ועצורים משאיפת עשן. כמו כן הודה הנאשם והורשע בעבירה שעניינה החזקה ושימוש בסם מסוג קנבוס במשקל 1.78 גרם לצריכה עצמית. בעניינו של נאשם זה בא שירות המבחן בהמלצה להעדיף את הפן השיקומי ולהטיל עליו צו מבחן למשך 12 חודשים, שבמסגרתו יטופל ביחידה לנפגעי סמים בלשכת הרווחה בצפת וכן יופנה לטיפול במסגרת בריאות הנפש. בית המשפט הטיל על הנאשם שנת מאסר מותנית למשך שנתיים, האריך למשך שנתיים את המאסר המותנה בן 12 החודשים שהיה תלוי ועומד בעניינו והעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנתיים. גם עניינו של הנאשם דרעי שונה הוא לחומרא מעניינו של הנאשם שבפנינו. בהקשר זה נדגיש, כי תוצאות מעשי הנאשם שבפנינו מבלי להקל בהן ראש, הינן פחותות באופן משמעותי מעניינו של דרעי שהוזכר לעיל. זאת ועוד, בעניינו של הנאשם דנן אין תלוי ועומד עונש מאסר מותנה המרחף מעל ראשו וכי כתוצאה ממעשה ההצתה שביצע הנאשם לא נגרם נזק כבד לתא המעצר ולא נפגע איש, אף זאת בשונה מעניינו של דרעי שהובא לעיל.

68. כן ראה ע"פ 511748/05 **פלואי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו). שם, הורשע המערער בדרך הליך של שמיעת ראיות בעבירת הצתה לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין. ביום 4.7.04, הגיע המערער לפנצ'רייה, הממוקמת בכניסה לכפר בקה אל גרביה - ג'ת, כשהוא מצויד בבקבוק המכיל חומר דליק מסוג בנזין אוקטן 96 ובמצית. בהגיעו למקום, שפך המערער מהחומר הדליק בכניסה לפנצ'רייה והציתו במצית וכתוצאה מכך אחזה אש בדלת ובאזור הכניסה של הפנצ'רייה. בית המשפט קמא גזר על המערער שתי שנות מאסר, שמתוכן שנה אחת לריצוי בפועל והיתרה על תנאי למשך שלוש שנים. ערעורו של המערער נדחה. גם נסיבות המקרה דנן, חמורות מנסיבות המקרה שבפנינו שעה שהמערער הגיע כשהוא מצויד בבקבוק המכיל חומר דליק, האש אחזה בדלת ובאזור הכניסה של הפנצ'רייה,

נסיבות אשר הינן חמורות, כך לדידי, מנסיבות המקרה דנן.

69. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות תצוין העובדה, כי עסקינן בנאשם, אשר הינו בוגר ובר דעת אשר הבין את אשר עשה. כך יצוין, כי הנאשם היה המבצע העיקרי של המעשה והוא האחראי הבלעדי לתוצאת מעשהו.

70. כן ראוי לציין, כי כתוצאה ממעשה הנאשם נגרם נזק בערך כולל של 1,708 ₪.

71. מאידך, נשוב ונדגיש, כי הנאשם ביצע את המעשה שעה שהיה אסיר בבית הכלא ועת שהה בתאו לבדו. בנסיבות העניין, כאמור, אין עסקינן במעשה המצוי ברף החמור של עבירת ההצתה, מבלי להקל בו ראש.

72. כך ראוי לציין, כי בענייננו ביצע הנאשם את המעשה תוך שימוש במצת ללא הצטיידות בחומרים מאיצי בעירה ומשכך, גם הנזקים שנגרמו לתא ולמזרן כתוצאה מן ההצתה היו קלים יחסית.

73. זאת ועוד, כאמור, על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הצית את המזרן עת שהה בתאו לבדו. משכך, פוטנציאל הסכנה שיצר הנאשם במעשה ההצתה הוא נמוך באופן יחסי.

74. באשר לנסיבות אשר הובילו את הנאשם לביצוע המעשה, תודגש מצוקתו הנפשית של הנאשם, כפי שזו באה לידי ביטוי בדברי הנאשם בתסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינו ובטיעוני בא כוחו לעונש. בהקשר זה נציין את דברי הנאשם ולפיהם, נוכח העובדה, כי הוא נשלח לצינוק וכן נאזק בידיו, הוא החל לחוש ברע וביקש מספר פעמים שישחררו אותו. הנאשם חש פגוע ומושפל מיחס הסוהרים כלפיו ובשל תחושות אלו איים מספר פעמים, כי אם לא ישוחרר הוא יצית את המזרן. כך שמתי ליבי לטיעוני ב"כ הנאשם בהקשר זה ולפיהם, בנסיבות המקרה דנן, כבילת הנאשם לא הייתה מידתית וכן להפנייתו לפקודת הנציבות באשר לאמצעי ריסון, אשר הוגשה וסומנה נ/3. מנגד, נציין את טיעוני המאשימה בהקשר זה ואת העולה מהמסמכים ת/4 שהוגשו.

75. בהקשר זה נציין, כי גם אם הנאשם חש תחושת מצוקה, הרי שברי, כי אין בכך כדי ליתן הצדקה למעשה כגון דא, באשר ראוי הוא לכל גנאי.

76. בנסיבות העניין, בשים לב לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובהינתן הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כפי שפורטו לעיל, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו גם על דרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונש הראוי לנאשם:

77. בבוא ביהמ"ש לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם, ביהמ"ש נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.
78. כך סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם כפי שקבענו לעיל לחומרא, או לקולא ויש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל.
79. בהקשר זה ראוי להפנות לעברו הפלילי של הנאשם, כפי שהוא מקבל את ביטוי בגיליון הרשעותיו הקודמות, אשר הוגש לעיוני. בהקשר זה יודגש, כי כפי העולה מהגיליון ת/1, הרי שלחובת הנאשם הרשעות קודמות בגין עבירות סמים, קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה, עבירות אלימות, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ועוד. עוד יצוין, כי הרשעתו האחרונה של הנאשם נרשמה לחובתו ביום 14.2.12, בגינה ריצה הנאשם 21 חודשי מאסר. זאת ועוד, עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד, כי הנאשם ריצה בעבר תקופות מאסר בפועל לתקופות משתנות וכן הושתו עליו עונשים שונים בדמות מאסרים מותנים, חיובו בתשלום קנס ופסילת רישיונו. מהאמור לעיל עולה, כי עסקינן במי שהוא רצידיביסטי ומי ששב לפגוע פעם אחר פעם בציבור על דרך עשייתו העבריינית ומכאן, מסוכנותו.
80. עוד ראוי להפנות לאמור בתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם, בשים לב לליבתו ולהמלצה המובאת בסופו. בהקשר זה יצוין, כי בסופו של יום שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם ובא בהמלצה להטיל על הנאשם ענישה קונקרטית ומוחשית אשר תהווה גורם מרתיע משמעותי מפני הישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד.
81. מאידך, ראוי להדגיש, כי עסקינן בנאשם בן 35 שנים, נשוי ואב ל-3 ילדים. כן שמתי ליבי לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולנסיבותיו המשפחתיות, כפי שהן נפרשו בהרחבה בטיעוני בא כוחו לעונש ובתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו. בהקשר זה יצוין, כי שמתי ליבי למצוקותיו של הנאשם, לקורות אותו בילדותו, לנסיבותיו המשפחתיות ולנסיבותיו הכלכליות הקשות. כך שמתי ליבי למצבו הבריאותי של בנו הבכור של הנאשם וכי הנאשם מעוניין לטפל בילדיו וליטול חלק בחייהם.
82. עוד יצוין, כי מאסמכתא ת/2 עולה, כי בגין המעשה נשוא כתב האישום המתוקן, הועמד הנאשם בהליך משמעתי במסגרת בית הסוהר והוטל עליו עונש של אזהרה חמורה, קנס כספי בסך ₪ 456 וחובו בתשלום פיצוי בסך ₪ 500.

83. עוד נדגיש את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות. כאמור, העבירות בוצעו לפני כשלוש שנים, ביום 28.10.12. מאז לא עשה הנאשם כדי להסתבך בפלילים ונראה, כי הוא עושה מאמץ של ממש כדי להעלות את מתווה חייו על דרך המלך. כך שמתי ליבי להודאת הנאשם, לקיחת האחריות וחיסכון זמן שיפוטי יקר.

84. בנסיבות העניין, נוכח מקבץ הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה עברו הפלילי של הנאשם, האמור בליבת תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, ההמלצה המובאת בסופו ומאידך, הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר, הצער והחרטה שהביע הנאשם בשל מעשיו, נסיבותיו האישיות, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, העובדה, כי הנאשם עמד לדין משמעתי בגין מעשהו, העובדה, כי מאז עשייתו זו, הנאשם לא שב והסתבך בפלילים, באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, בחלקו הנמוך של מתחם זה, אך לא בצד הקיצון שבו.

85. תליךד עונשי ראוי ומידתי בנסיבות אלו ראוי, כי יכלול בחובו עונש מאסר בפועל לתקופה מוחשית מחד, אך מאידך, עונש אשר ירוצה על של דרך עבודות שירות לתקופה המקסימאלית האפשרית על פי חוק. אורך תקופת המאסר כמו גם אופן ריצויה, ישקללו בחובם מחד את החומרה הגלומה בעבירת הצתה והפסיקה הנוהגת בעבירות אלה. יחד עם זאת, ראוי כי אלו ישוקללו, כמצוות בית המשפט העליון, בנסיבותיו של המקרה דנן, מהות המעשה, חומרתו, טיבו, נסיבות ביצועו, תוצאותיו, באשר אלה, מבלי להקל בהם ראש, אינם מצויים ברף החמור של עבירת ההצתה. לאלה ראוי להוסיף את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, העובדה, כי הנאשם הועמד לדין משמעתי בגין המעשה ולמקבץ הנסיבות לקולא הקמות במקרה דנן, כפי שפורטו לעיל. האמור בתסקיר שירות המבחן שהובא בעניינו של הנאשם לרבות ההמלצה המובאת בסופו, כמו גם עברו הפלילי של הנאשם, יקבלו את ביטויים בהשתת ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל, כאמור, אולם ראוי, כי זה ירוצה על דרך עבודות שירות לתקופה המקסימאלית האפשרית. עוד ראוי בצד זאת להשית על הנאשם מאסר מותנה אשר יהא "כחרב המתהפכת מעל ראשו" של הנאשם כצופה פני עתיד.

86. כן ראוי, נוכח טיב המעשה, מהותו ותוצאותיו, לחייב את הנאשם אף בתשלום קנס. יחד עם זאת, ראוי כי זה יהיה מתון בשיעורו, נוכח העובדה, כי הנאשם כבר חויב בהליך המשמעתי בתשלום קנס ובפיצוי, כמו גם בשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם, מצבו הכלכלי, מצבו המשפחתי, כפי שאלה נפרשו בפני וכפי העולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש. בנסיבות אלו, אני סבורה, כי מתחם הקנס ההולם נע במקרה דנן בין 500 ₪ לבין 3,000 ₪ וכי יש למקם את הקנס הראוי לנאשם ברף הנמוך של מתחם הקנס שקבענו, אך לא בצד הקיצון שבו.

87. לא נעלמה מעיני עמדתה העונשית של המאשימה, כפי טיעוניה לעונש וכפי שפורטה לעיל. יחד עם זאת, לדידי, עמדה זו חורגת היא לחומרא ואין היא עולה בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו בעניינו של הנאשם ועם מיקום העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם שקבענו לעיל. שליחת נאשם זה לריצוי עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה לא תיתן ביטוי ראוי ומאוזן לנסיבות ביצוע העבירות, כמו גם לעובדה, כי אין עסקינן במעשה המצוי ברף החמור של עבירת ההצתה, זאת מבלי להקל בו ראש.

כך ראוי עוד להדגיש את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, העובדה, כי בגין המעשה, הועמד הנאשם להליך משמעתי במסגרת בית הסוהר, נסיבותיו האישיות של הנאשם ולהודאת הנאשם, לקיחת האחריות וחיסכון זמן שיפוטי יקר.

88. בנסיבות אלו, השתת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, לא תיתן ביטוי ראוי ומאוזן, כך לדידי, לכל האמור לעיל ותביא לתוצאה עונשית בלתי מידתית בנסיבות העניין ובנסיבות העושה.

89. מנגד, גם עמדתו העונשית של ב"כ הנאשם חורגת היא לקולא ואין היא עולה בקנה אחד עם נתוני העושה, כמו גם המלצת שירות המבחן בעניינו והאמור בליבת התסקיר וכן, עם מתחם העונש ההולם שקבענו ומיקום העונש הראוי לנאשם.

90. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה. הנאשם ירצה את עבודות השירות במועצה דתית - עכו, ברחוב יהושפט 29 ת.ד. 172, עכו, בימי העבודה ובשעות העבודה כעולה מחוות דעת הממונה.

בשים לב לכך שמועד תחילת ריצוי עבודות השירות הנקוב בחוות הדעת חלף ובהתאם לסמכות הנתונה לי בהקשר זה, אני קובעת, כי הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות ביום 18.10.15. במועד זה, בשעה 8:00, יתייצב הנאשם לצורך קליטה והצבה, במשרדי הממונה על עבודות השירות, מפקדת מחוז צפון, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה אני מזהירה את הנאשם, כי במהלך ריצוי עבודות השירות הוא יהיה נתון למעקב של בדיקות שתן וכי סירוב לבדיקה, או בדיקה עם ממצאים חיוביים, יהוו עילה להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בפועל.

כן הנני מזהירה את הנאשם, כי אין לשתות אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין וכי התנהגות מסוג זה, תהווה עילה להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בפועל. עוד הנני מזהירה את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו, יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל של ממש.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום, כל עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום, כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום, או היזק בזדון ויורשע בגין אחת מאלה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום קנס בסך 1,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 30 יום ממועד סיום ריצוי עבודות השירות אשר הושתו על הנאשם במסגרת גזר דין זה. אי עמידה בתשלום במועד תגרור תוספת פיגורים כדין.

המזכירות תמציא העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות השירות.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

הערה - גזר הדין הוקרא בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם ביום 17/9/15 והוא מפורסם עתה על הנמקותיו
מפאת היקפו ואילוצי הדפסה.

ניתן היום, ה' חשוון תשע"ו, 18 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.